

D ů v o d y:

Dovolací rekurs podaný dne 27. července 1932 proti usnesení rekursního soudu, které bylo stěžovatelce doručeno při výkonu mobilární exekuce dne 15. července 1932, jest pokládati za podaný včas, poněvadž byl podán před uplynutím čtrnáctidenní lhůty, vytčené v § 88 čís. 2 ex. ř. a napadeným usnesením bylo rozhodnuto i o povolení exekuce mobilární i exekuce vnučeným zřízením práva zástavního týmž usnesením a strana povinná má právo brániti se proti tomuto usnesení jednotným rekusem, pro kterýž ji nutně k dobru přichází delší čtrnáctidenní lhůta, která v tomto případě byla dodržena.

Stěžovatelka se odvolává na ustanovení § 9 zákona ze dne 27. dubna 1873 čís. 67 ř. zák. v doslovu článku XXVIII uv. zák. k c. ř. s.; článku III čís. 1 zákona čís. 161/21, článku I odst. 1 zákona čís. 123/23 a § 1 zákona čís. 292/24. Poukaz ten však nedopadá na souzený případ, poněvadž nebyl podán odpor proti platebnímu rozkazu a, jak správně uvedl rekursní soud, okolnost, že platební rozkaz nemohl býti doručen i spolužalovanému solidárnímu dlužníku Martinu P-ovi, nebyla na závadu, by se platební rozkaz nestal právoplatným proti dlužnici Kláře P-ové.

Čís. 11835.

K tomu, by se lucemburská akciová společnost stala společnicí tuzemské veřejné obchodní společnosti, se vyžaduje povolení ve smyslu čís. nař. ze dne 29. listopadu 1865, čís. 127 ř. zák.

Dodatek k opovědi, obsahující toto povolení, jest podati v ověřené formě.

(Rozh. ze dne 26. srpna 1932, R I 414/32.)

Opověď tuzemské veřejné obchodní společnosti, jejímž veřejným společníkem byla lucemburská akciová společnost, k zápisu do rejstříku, vrátil rejstříkový soud k doplnění v ověřené formě v tom směru, by bylo vykázáno povolení ve smyslu čís. nař. ze dne 29. listopadu 1865, čís. 127 ř. zák. **D ů v o d y:** Cizozemská akciová společnost může v tuzemsku provozovati obchody, ať pod vlastní firmou a na vlastní účet, ať jako společník tuzemské společnosti jen za podmínek čís. nař. čís. 127/1865 ř. zák. a sdělení ministerstva vnitra ze dne 4. března 1919 čís. 6618 ve Věstníku min. spravedlnosti 1919 str. 38. Podle těchto předpisů nutné povolení (koncese) ministerstva vnitra není vykázáno. **R e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil. **D ů v o d y:** Jedním ze společníků jest »Société anonyme Holding Hermes soc. an. Luxemburg«. Tato akciová společnost nemůže jinak provozovati v tuzemsku obchody, ať pod vlastní firmou, ať jako společnice jiné společnosti, než za podmínek čís. nař. 127/1865, totiž, že musí vykázati, že byla připuštěna v tuzemsku k obchodování. Toto povolení však firma nevyžádala, a právem proto žádá rejstříkový soud výkaz tohoto povolení. Právem také žádá rejstříkový soud, by dodatek opovědi byl podán v ověřené formě, neboť doplnění opovědi v nařízeném směru se týče podstatné

náležitosti opovědi, tudíž dodatek vyhovující tomuto nařízení jest jen pokračováním opovědi a proto musí býti náležitě ověřen.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Neodůvodněná jest výtká zmatečnosti podle § 41 písm. c) zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n., kterou stěžovatelé spatřují v tom, že prý rejstříkový soud překročil hranice své příslušnosti, příkazem, by byl předložen výkaz o povolení ve smyslu cís. nař. ze dne 29. listopadu 1865, čís. 127 ř. zák. Toto cís. nařízení vyžadovalo sice průkaz připuštění k obchodování od cizozemských společností akciových a komanditních na akcie, jež chtěly v tuzemsku provozovati obchody pod vlastní firmou, a neupravovalo poměr, kde se cizozemská akciová společnost stala jen společnící nebo členem jiné tuzemské společnosti. Přes to však musí býti státní správě vyhrazeno, zda a jaké omezující předpisy pro takový případ uzná za potřebné a v jaké formě je uskuteční. Toto obmezení vyplývá z předpisu čl. 1 a 13 obchodní úmluvy mezi republikou Československou a Hospodářskou Unií Belgo-Lucemburskou ze dne 28. prosince 1925 a vyhlášky ministerstva zahraničních věcí ze dne 22. října 1926, čís. 209 sb. z. a n., podle nichž akciové společnosti lucemburské jsou na roveň postaveny akciovým společnostem tuzemským, ale co do připuštění ku provozu obchodu a živnosti zůstávají podrobeny zákonům a předpisům platným v tuzemsku. Podle výpisu z rejstříku firem krajského soudu v Lucemburku jest předmětem podniku akciové společnosti, o niž tu jde, mimo jiné účast v jakékoli formě ve společnostech lucemburských nebo cizozemských. Utvořila-li tudíž společnost v tuzemsku ku provozu určité obchodní živnosti, provozuje tím v tuzemsku ve skutečnosti svůj podnik (účast na veřejné společnosti) a musí se proto podrobiti zdejšími předpisy, tedy i vykazati povolení ve smyslu cís. nař. ze dne 29. listopadu 1865, čís. 127 ř. zák. To jest tedy podmínkou, by se cizozemská akciová společnost mohla státi společníkem tuzemské veřejné společnosti Hanuš D., pokud se týče, by tato veřejná společnost mohla býti zapsána do obchodního rejstříku. Rejstříkový soud není sice povinen, by z úřadu vyšetřoval, zda byly splněny podmínky vzniku společnosti, o jejíž zápis se žádá, ale nemůže mu býti bráněno, vzejdou-li mu pochybnosti, by si nevyžádal výkaz jich splnění, zvláště když podmínky ty jsou rázu veřejnoprávního, neboť nemůže se propůjčiti k tomu, by uváděl ve veřejnou známost poměry, jichž vzniku zákon neb mezinárodní smlouvy z ohledu veřejných chtějí zabrániti, pokud nebyly splněny stanovené jimi předpoklady. Tím jest vyřízena i věcná stránka věci, pokud jde o nutnost výkazu rejstříkovým soudem požadovaného. Není však nezákonným ani příkaz, aby dodatek k opovědi byl podán v ověřené formě. V té příčině stačí poukázati ke správným důvodům napadeného usnesení, které dovolacím rekurssem nebyly vyvráceny.

Čís. 11836.

Předpisem stanov akciové společnosti, že nemůže býti členem správní rady (členem revise) ten, kdo jest do určitého stupně se-